

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 6. december 2004
Kontor: 4.s.kt.
J.nr.: 2004-1330-11
Sagsbeh.: tba
Fil-navn: Dokument 6

Besvarelse af spørgsmål nr. 41 (ad L 102 - Forslag til lov om ændring af offentlig sygesikring, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 2. december 2004

Spørgsmål 41:

”Hvordan vil ministeren – i lyset af de gældende kriterier for forhøjet tilskud – undgå, at den enkelte patient eller læge pålægges en urimelig bevisbyrde for, at et givent præparat kan medføre anfald eller alvorlige bivirkninger?”

Svar:

Jeg kan indledningsvist henvise til min besvarelse af spørgsmål 11, hvori jeg har redegjort for hvilke kriterier der vil blive lagt til grund i Lægemiddelstyrelsens vurderinger af ansøgninger om forhøjet tilskud.

Lægemiddelstyrelsen har i den forbindelse understreget, at ansøgninger om forhøjet tilskud altid afgøres efter en individuel vurdering af de oplysninger, som lægen har fremsendt. Vurderingen omfatter en række objektive kriterier, for eksempel hvilke billigere synonympræparater, som er forsøgt anvendt af patienten. Idet der er tale om en individuel sagsbehandling, vurderes disse objektive forhold i lyset af øvrige angivne oplysninger om patienten som for eksempel patientens diagnose, karakteren og alvoren af bivirkninger osv.

Det er Lægemiddelstyrelsens opfattelse, at der ikke foreligger en urimelig bevisbyrde, da der er tale om lægemidler med samme aktive indholdsstoffer, som styrelsen har vurderet kan erstatte hinanden. For at sikre, at forhøjet tilskud kun gives i de tilfælde, hvor der foreligger et begrundet behov, er det derfor nødvendigt at sikre, at behovet er tilstrækkeligt dokumenteret. Dette sker som beskrevet ovenfor efter en samlet vurdering af de nævnte oplysninger.